

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΛΕΙΟΚΤΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

(Διεθνείς αγώνες).

— "Α μὰ σὰς παρακαλῶ ! ... Τί σιάσις εἶν' αὐτὴ ποῦ ἐλάβατε διψοθὲν μου ;

— "Ἐ μὰ δὲν ξεύρεις ἀγάπη μου, δεῖ σήμερα ἔχουμε καὶ στρατιωτικὰ γυμνάσια καὶ πανελληνίους ἀγῶνας ;

— Ναι, μὰ βλέπω δεῖ οἱ ἀγῶνες οἱ δικοί σας δὲν εἶνε μόνον πανελληνίους φαίνεται πῶς ἔχει πολὺ ἀνακατωθῆ καὶ τὸ... *Ὁ θ ῶ μ α ν ι κ ὸ ν * Ἐ θ ῶ ς !

Τό Φλέρτ, όχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακί ν.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ αὐτὴ ἦτο καθ' ὀλοκλήριαν παιδική, δηλαδή ἐβδομάς ἀσκήσεων καὶ ἀγώνων, διὰ τοῦτο τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον παρρηκολούθησε μὲ περισσὴν περιέργειαν καὶ ἐνδιαφέρον τὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν, αἵτινες ἤρχισαν ἐπισήμως ἀπὸ τὰς Πάτρας. Καὶ δικαίως ἐννοεῖται, διότι πάντοτε διέπρεψαν αὐταὶ εἰς τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας, ἐπομένως ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Δὲν γνωρίζομεν θετικῶς ἐὰν οἱ γυμνασάντες τοὺς μαθητὰς προγυμνασται κατήγοντο ὡσαύτως ἐκ Πατρῶν, ἢ ἐξ ἄλλης πόλεως τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ὅμως κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἔξοχον εὐκαμψίαν τοῦ σώματος εἰς τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως διεκρίθησαν, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι μερικοὶ γυμνασταὶ τῶν θὰ κατήγοντο βεβαίως ἀπὸ τὸ Μεσολόγγιον...

Τοὺτους ἠκολούθησαν οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἐτελέσθησαν καὶ λήγον σήμερον ἐν τῷ Σταδίῳ. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως μοναδική· ὅλα τὰ γυμνάσματα ἐτελέσθησαν μὲ ἔξοχον δεξιότητα, πλεῖστα δὲ κυρία δὲν ἔπαυον νὰ θαυμάζουν τὴν εὐμέλειαν τῶν ἀγωνιζομένων, ἰδίᾳ δὲ τὴν δεξιότητα εἰς τὸ νὰ χειρίζονται τὸν κοντόν.

Μία γραῖα κυρία, γνωστὴ διὰ τὰς γυμναστικὰς γνώσεις τῆς, καὶ ρίψασα πολλὰ παγκόσμια ρεκόρ, ἠκούσθη λέγουσα πρὸς τὸν παρακαθήμενον σύζυγόν τῆς: — Εἶδες τί ἀδίκημα μοῦ ἔκαμες, ποῦ δὲν μ' ἔφερες ἀπὸ τὴν ἀρχή; Καὶ ἐκεῖνος: — Ἐλα, μὴ παραπονῆσαι. Καὶ σὺ εὐρίσκεισαι εἰς τὸ τέλος τῶν ἀγώνων!

Μία δὲ μικρούλα, μόλις 18 ἐτῶν ἀθωοτάτη νεάνις, ἰδοῦσα τοὺς ἀγωνιστὰς μὲ τὰ μπλε πανταλόνια τῶν κοντῶν καὶ κλειστὰ πανταχόθεν, ἐκλίνε πρὸς τὴν μαμμά τῆς καὶ τῆς εἶπε μὲ ὄλην τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἀθωότητα: — Καλὴ γὰρ κῦτταξε, μαμμάκα· δὲν σοῦ φαίνεται πῶς τὰ παντελόνια αὐτὰ τὰ μπλε ἦλθαν καὶ τὰ πῆραν ἀπὸ τὸ κομμωδίνου μου;

Ἄλλη δὲ κυρία βλέπουσα τὸν ὀγκωδέστατον γυμναστὴν Τόφαλον σηκώνοντα φοβερὰ βάρη, ἐστράφη μετὰ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν παρακαθήμενὴν τῆς: — Γιὰ φαντάσου καμμένη, τῆς λέγει, νὰ τὸν εἶχες αὐτὸν ἄνδρα σου!... — Ἀχ! ἂν τὸν εἶχα, ἄνδρα μου αὐτόν, σὲ βεβαίω ὅτι δὲν θὰ ἠμποροῦσε σήμερα νὰ σηκώσῃ οὔτε τὸ μπάστοῦνί του, καὶ θὰ σήκωνα ἐγὼ τὰ βάρη του...

Οὕτως ὅμως ἢ ἄλλως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἶπῃ, ὅτι οἱ ἀγῶνες ἐπέτυχον, καὶ ὅτι τὰ ἑλληνικὰ νεῦρα διαρκῶς ἐντείνονται καὶ χονδραίνουν, κατὰ τὸν τρόπον ἐμπνέοντα τὰς ἀρίστους

ἐλπίδας διὰ πᾶσαν ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον οἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ κυρίαὶ ἔμειναν ἐνθουσιώδεις, μία δὲ ἔλεγεν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς μετὰ παραπόνου: — Τοὺς βλέπεις; νά, αὐτοὶ εἶνε ἄνδρες! ὄχι σὰν ἐσένα ποῦ εἶμαι διαρκῶς μαζὺ σου ἂ π' τὰ κόκκαλα βγαλμένῃ!...

Τόσον δὲ ἐνεθουσιάσθη τὸ ὠραῖον φύλον ἐκ τῆς θεᾶς ἐκείνης τῶν νευρωδῶν βραχιόνων καὶ τῶν γυμνῶν κνημῶν, ὥστε τὴν ἐσπέραν ἠκούσθη ἀπὸ ἑνα ἀνοικτὸ παράθυρο τὸ ἐξῆς τραγουδάκι, συνοδευόμενον ἀπὸ γοργὸν καὶ νευροπαθεῖς ἀκουπανιαμέντο κλειδοκνημῶν:

Τί μπράτσα καὶ τί σώματα γερά καὶ μονοκόμματα καὶ τὴ γερὴ ριζιά! ποῦ νὰ σοῦ σπᾶν τὰ κόκκαλα, καὶ νὰ σὲ κάνουν φρόκαλα μόνο μὲ μιὰ σφιζιά!

Τί νεῦρα, μῦς καὶ τένοτες! καὶ τί μῆροὶ σημαίνοντες! καὶ τί σφιγγμένη δέσι! Στὰ μπράτσο αὐτὰ νὰ χώνεσαι, ὅπου νὰ λὲς πῶς ζώνεσαι μὲ σίδερο στὴ μέση!...

Ἄλλὰ αἱ μᾶλλον ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὸ τὸ μέλλον τῆς γενεᾶς μας ἀσκήσεις, ἦσαν αἱ γενόμεναι εἰς τὸ ἔθνικόν σκοπευτήριον μὲ ὄλην τῶν εἰδῶν τὰ ὄπλα. Αἱ καταδειχθεῖσαι πρόοδοι ὑπῆρξαν ἀληθῶς καταπληκτικαί, ὅλοι δὲ ἐκτύπων κέντρον καὶ μὲ ἐμπροσθογεμῆ καὶ μὲ ὀπισθογεμῆ ἐξ ὄλων τῶν ἀποστάσεων.

Αἱ παριστάμεναι κυρίαὶ ἔμειναν κατενθουσιασμέναι.

Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ σώματος καὶ τῶν νεύρων τῶν νέων, προαγγέλλεται μιὰ ἀληθὴς ἐπανάστασις εἰς τὰ προσόντα τῶν γαμβρῶν, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε περιορίζοντο μόνον εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν. Θὰ γίνωνται λοιπὸν τὰ προξενεῖα ὡς ἐξῆς: — Ἐλα καιρὸς εἶνε νὰ πανδρευθῆς καὶ σὺ πειά· σοῦ βρῆκα ἕνα νέον μὲ 100 χιλιάδας δραχμὰς εἰσόδημα.

— Δὲν μὲ μέλλει μαμὰ· ἐσπούδασε γυμναστικὴν; — Ὡ βέβοια· ἔχει τρία βραβεῖα· εἰς τὸν κοντόν, εἰς τῆς μπάλες καὶ εἰς τὴν σκοποβολήν· ὅσας βολὰς ἔρριψε ὄλο καὶ κέντρον εὐρήκε· καμμιὰ δὲν ἐπῆγε χαμένῃ παιδί μου. Τί ἀπάντησιν ἔχεις νὰ δώσης; — Ὡ, πολὺ εὐχαρίστως, μαμμάκα!...

Ὅλη λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἐπίδειξις τῶν νεύρων καὶ τῆς ἀντοχῆς, ἡ ὁποία τόσον μᾶς ἐχαροποίησε ὄλους, ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς, δύναται πλέον νὰ ζῆμας ἐξασφάλισῃ τὴν δόξαν, καὶ μᾶς ἐμπνέει τὸ κάτωθι θούριον, τὸ ὁποῖον θὰ τονισθῇ καταλλύτως διὰ νὰ

ψαλῆ εἰς τοὺς προσεχεῖς ἀγῶνας:

Πιάστε, σφίχτε ὅσες βρῆτε κι' ὄλοι δείχτε πῶς μορεῖτε δίχως δέντρο ν' ἀκουμπάτε, ὄλοι κέντρο νὰ χτυπάτε! Βρὲ παιδιὰ ἐλάτε τώρα μὲ καρδιά στὴν ἰδία ὥρα πάντα μάχη μὲ δυὸ τρεῖς, δόξα νᾶχη κ' ἡ Πατρίς!

Ἄλλο σπουδαῖον γεγονός κατὰ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν, δι' ὃ μεγάλως τὸ «Φλέρτ» ἐνδιαφέρεται, εἶνε τὸ ὅτι ἀνεχώρησαν τὰ στρατεύματά μας διὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια ποῦ θὰ γίνοντο πλησίον τῆς Ὀρθροῦς. Εἰς τὰ γυμνάσια αὐτὰ θὰ ἐφαρμοσθοῦν νέοι τακτικοὶ κανόνες, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ πολὺν μέγας λόγος ἐν Ἑυρώπῃ, διὰ τοῦτο αἱ Παρισίναὶ συνάδελφοι Frou-Frou, Vicux Marcheur, Cylotte-Rouge, Sans-Gêne καὶ ὅλα τὰ ἀσχολούμενα εἰς τὰς στρατιωτικὰς κατακτῆσεις ἐν γένει, μᾶς ἀνέθεσαν τὴν τακτικὴν ἀνταπόκρισιν.

Τὸ πρῶτον τηλεγράφημά μας λοιπὸν ἀποσταλὲν χθὲς εἰς ὅλας ὁμοῦ τὰς συναδέλφους ὡς νότα κωλεκτίβα εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Γυμνάσια ἀρχίζουν προσεχῶς. Στρατὸς ἀνεχώρησε. Νέα ἐφεύρεσις σὺμπλοκῶν, »εἰς στάσεις ὀρθίως, γονυπετῶς καὶ »πρηνῆ δόβν. Ἀποτελέσματα θαυμάσια. »Μετὰ ἡ μῆνας ἀσφαλέστατον παιδίον... μάχη»...

Ἐν τούτοις, μεθ' ὄλην τὸ εὐελεπὶ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ στρατοῦ, μερικαὶ κυρίαὶ ἀκολουθοῦσαι μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς προόδους τῆς τακτικῆς τοῦ στρατοῦ, ἔμειναν ἀπαρηγόρητοι διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀξίωματικῶν. — Τώρα βρῆκαν νὰ τὸν στείλουν στὰ γυμνάσια μὲσα στὸ Μάν, ἔλεγε δακρύουσα μιὰ ὑπανδρὸς κυρία εἰς φίλην τῆς δὲν ἄφιναν νὰ μείνῃ... τοῦλάχιστον τὸ σῶμά του!

Ὁ ἰδιὸς μου ὅμως δὲν ἔφυγεν, ἔλεγε μιὰ γραῖα προχθὲς εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν, ἡ ὁποία εἶνε γνωστὸν ὅτι ἔχει ἐραστὴν νεαρὸν ἀνθυπολοχαγόν. Ἐ, μὰ μὴ κνττάτε, ἀπάντησα. Αὐτὸς ἐπρόφθασε καὶ ἐπροσκολλήθη εἰς τὴν... πρεσβεῖαν!

Εὐτυχῶς ὅμως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν μὲ τὸ καλὸ σύντομον ἐπάνοδον, ὅσοι δὲ τυχόν τὸ παραξήλωσαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων, εἶνε τόσος τρυφερὸς κόσμος ἐδῶ ποῦ τοὺς περιμένει ἀνυπομόνως νὰ μπάλωθοῦν!...

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Θὰ τὴν θυμοῦμαι τὴν βραδύα Ποῦρθα μὲ τὸ τραμβᾶν Εἰς τὰ Πατήσια νὰ σὲ βρῶ Νὰ πιάσουμε τὸν Μᾶη.

Σὲ ἦδρα, συρριανίσαμε στὰ χόρτα τ' ἀνθισμένα μὸς ἔλεγε, λόγια γλυκὰ μὸς ἔλεγε καὶ γιὰ λεπτὰ καὶ τὰ συνειθισμένα.

Γυρίσαμε καθίσαμε Ἐγράγαμε, γλεντήσαμε Τοιπήσαμε, φιλήσαμε Τίποτα δὲν ἀφήσαμε Κ' εἰς ὅλα συμφωνήσαμε.

Ποῦ νᾶξερὰ ὀδυστυχῆς, πῶς κείνο τὸ Σαββάτο Ποῦσον σὰν ἄνθος τοῦ Μαριῶ Ποῦσον σὰν μῆλο ἀφράτο Πῶς συνταγὰς θὰ γύρενα ἀπὸ τὸν Φαραντᾶτο.

Μὰ 'ς τὸ ἐξῆς θε νὰ μὲ ἰδῆς!... Σὰν τὸ παιδί εἶμαι κι' ἐγὼ!... Τὸ δεκατέα ποῦξερὸς θε νὰ τὸν κἀνω Στρατηγῶ...

Ο ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ (Τσαλαπιτινῆ)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΛΙΟΝ. — Ἀγῶνες πρὸς διεπερίδησον κοντῶν... μακρῶν κλπ. Ἐμφάνισις τοῦ Δίσκου. [Συγκλήσις εἰς ὄλους τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς τῶν ἐκκλησιῶν]. Ἀγῶνες... τῶν συζύγων πρὸς φροσύνην τῶν μηρῶν. [Ἐργον... προληπτικόν]. Πάλη δύο κοντιζᾶ... ἀθλητῶν. [Ἐργον... ἀντοχῆς; εἰς εἰκόνας, διδάσκον πῶς πρέπει νὰ πίπτῃ ὁ εἰς ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου]. Ἀναρρίχσις ἐπὶ κάλπ. [Ἀγῶν ἀνόδου εἰς ὕψος μέχρι θεᾶς τῆς... Κωνσταντινουπόλεως. Χειροκροτήματα, ἐπευφημίαι καί... πληροφροῖαι περὶ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων].

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΣΤΑΤΩΝΕΣ. — Προετοιμασία δι' ἀναχώρησιν τῶν στρατευμάτων. [Σακκίδια καὶ ἀπαριθμησὶς τῶν ἀχλαδίων... ποῦ παίρνει ὁ σάκκος. Μία ἀχλάδα ἀνακαλύπτεται ὅτι δὲν εἶχε πίσω τὴν οὐρὰν τῆς]. Ἀναχώρησις τοῦ Στρατοῦ. [Θέαμα συγκινητικόν. Δάκρυα καὶ ἰδρώτες]. Ἐκατὸν σαράντα ἀσθενεῖς. [Κωμῶδία ξεκαρδιστικῆ. Καλὴν ἐπάνοδον. [Χορῶδία ψαλησομένη ἀπὸ ὅλας τὰς παρεπιδημούσας Ἱταλίδας τοῦ Ἰπογείου Παραδείσου καὶ τοῦ Γκαϊτέ].

ΟΛΟΣ ΣΤΑΛΙΟΥ. Ἄνοδος καὶ κάθοδος... τῶν μηρῶν. ΟΜΟΝΟΙΑ... καὶ νυκτερινὰ παζαρέματα. ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ. Μουσικὴ, δρχίστρα καὶ διάφορα σὺμφωνία... μὲ τὰ μάτια.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

- Καί τί διαβάεις αὐτοῦ, ἀγαπητέ μου ;
- Τὸν κανονισμὸν ἐκστρατείας διὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια.
- Μπᾶ ! σὺ τὸν ἐξέρχεις τόσο καλᾶ ἄποψε θὰ ἐνό-
μιζες βέβαια πῶς ἦσαν εἰς τὰς προφυλάκας, γιατί παρε-
τήρησα ἕξι εἰς τὸ διπλοῦς σκοποῦς !...

«Ὡ ἄς ἐβγῆ ὅποιος θέλει καὶ μεῖνα σὺν ἀγῶνα
καὶ ἄς ἴδῃ νὰ κτυπήσῃ
λίγο κάτω ἀπ' τὴ μέση
λίγο ἀπάνω ἀπὸ τὸ γόνα
καὶ θὰ ἴδῃ πῶς θὰ τὰ χάσῃ καὶ τὸ μάτι του θὰ σβέσῃ
καὶ ὁ γενναῖος νικητὴς μου νικημένος πῶς θὰ πῆσῃ !

Εἰς τὸ στάδιον

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Γιὰ κῆταξε αὐτὸν κῆρα μου, τί ἑώρατα ποῦ
σηκώνει τὰ πόδια του σὺν ἀέρα !
ΕΚΕΙΝΗ. — Μπᾶ ! σπουδαῖο πρᾶγμα !... καὶ ποῦ νὰ
ἴδῃτε ἐμένα σ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον.

- Βεῖ καλῶς τοὺς ! ποῦ μοῦ ἤλθε νικητὴς ἀπὸ τοὺς
ἀγῶνας ! Ἔλα νὰ σὲ σφιξῶ σὺν ἀγκαλιά μου.
- Ὅχι πολὺ, ξαδέλφη μου ἔς αὐτὸ τὸ στάδιον
μοῦ φαίνεται πῶς δὲ θὰ τὰ βγάλω πέρα, γιατί δὲν ἐμά-
θαμε ἀκόμη ν' ἀνεβαίνουμε στὰ βουνά !...

Ἡ ΝΙΝΑ (ἀναγιώσκουσα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων).

«Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔλαβεν εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ δ
»κ. Ψ. Α., πηδήσας εἰς ὕψος 12 μέτρων καὶ 60 ἐκα-
»τοστῶν».

- Σπουδαῖον πρᾶγμα ποῦ τὸ γράφουν κ' ἡ ἐφημερίδες !...
αὐτὸς ἐπέδησε ἕνα κοντόν, καὶ χαλαίει ὁ κόσμος ἐγὼ ἔχω
πηδήσῃ ἕως τώρα χιλιάδες καὶ κοντοὺς καὶ μακροὺς
ἀκόμη, καὶ ὅμως δὲν ἔγραψε γιὰ μένα καμμία ἐφημερίδα
πλὴν τοῦ «Φλίερτ» !

(Εἰκονογραφημένη περίληψις ἐξ ἰδιαιτέρας ἀνταποκριτοῦ
τοῦ «Φλίερτ» ἀπὸ τὴν Σμύρνην).

- Ἀχ ! σὲ ἀγαπῶ !... θὰ ἀγωνιστῶ γιὰ σεα...
- Ναι, σὲ πιστεύω. Ἄλλ' ἔχει ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος, διότι
αὐτὸ εἶνε προσωρισμὸν νὰ πληρώσῃ τὸν ἐπαγγελμα-
τικὸν φόρον εἰς τὸν Πασσᾶν !

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

‘Αγώνες κι’ ‘Αγωνίσματα
Ταυπίκλην Πρωτοκλήματα.

ΤΟ ENFANT ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

‘Από τὸ «Φλέρτ» διαταγὴν λαβὼν ὁ φονκαρᾶς ἔσπευσα εἰς τὸ Στάδιον νὰ ἴδω τοὺς ἀγῶνας ἀφοῦ δ’ εἰργάσθην σοβαρῶς πιστὰ καὶ κατὰ μόνας σπεύδω τὰς ἐντυπώσεις μου νὰ πῶ μετὰ χαρᾶς.

ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

‘Ανοίξε τὴν ἀγκάλη σου, ὦ Στάδιο λευκὸ γιὰ νὰ δεχθῆς κόσμον πολὺν, κυρίαίς καὶ βρακάδες βλέπεις ἀγῶνα ἔχου καὶ πάλιν ἐθνικὸ σκοποῦρες τῆς ἐπιτροπῆς, βραβεῖα καὶ μπελάδες.

ΣΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ

Καλῶς μᾶς ἦλθατ’ ἀθληταὶ κ’ ἐντόπιοι καὶ ξένοι σὰς ὑποδέχεται εὐμενῶς ἡ κοινοσαλέα πόλις ἀλλ’ ἂν τυχὸν δὲν ἦλθατε καὶ χαριτζηλικωμένοι θὰ σὰς χορτάση ἀσφαλῶς κανεὶς κονιουροπούλης.

ΣΤΟΥΣ ΣΚΟΠΕΥΤΑΣ

‘Εμπρὸς λοιπὸν σκοπεύσατε νὰ βρῆτε ὄλοι διάνια καὶ εἶτε εἶνε δουλικὸ, κυρὰ ἢ παραμιάνα, καὶ ἄλλοτε θαρρῶ ἐδῶ πολλάκις σὰς τὸ εἶπα σκοπεύσατε καλὰ καλὰ γιὰ ναῦρετε τὴν τρύπα.

ΣΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ

Στὸ Στάδιο παιδιὰ ἐμπρὸς γιὰ σὰς εἶν’ ἄρα ὁ καιρὸς νὰ δείξετε στοὺς ἄλλους ὅτι καὶ μόνον ξέρετε ἀκόμα καὶ νὰ φέρετε χαστούκια στοὺς δασκάλους.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

‘Ὁ δρόμος, σὲ γνωρίζουμε μικροὶ μεγάλοι ὄλοι γιὰτί θταν σκεφθῆκαμε νὰ πάροουμε τὴν Πόλι, ἐνδόξως κατορθώσαμε ἂν ὄχι τίποτ’ ἄλλο παρὰ νὰ ἐφοδιάσομε τὰ πόδια μας μὲ κάλο.

ΣΤΟ ΑΛΜΑ ΕΠΙ ΚΟΝΤΩ

Τώρα δπου τὰ ἄλματα ἀρχίζουν μὲ κοντὸ πάρε σὸ τὸ κοντάρι μου ἀγάπη μου ἀφράτη καὶ θταν σὺ θὰ τὸ κρατᾶς κ’ ἐγὼ θὰ νὰ σκουνητῶ ἐλπίζω νὰ πετύχομε κ’ οἱ δυὸ σὸ τέλος καὶ.

ΣΤΟ ΔΙΣΚΟ

‘Απ’ ὅλα τὰ γυμνάσια καλλίτερο σ’ ἐθρίσκω γιὰτί θταν τὴν ἀγάπη μου συχνὰ βλέπω μπροστά μου ζητῶ καὶ βλέπω πάντοτε τὸ πᾶλλενκὸ τῆς δίσκου καὶ εἶτοι θεραπεύεται τὸ σῶμα κ’ ἡ καρδιά μου.

ΣΤΑ ΒΑΡΗ

‘Ὁ βάρη, ἄχ! πόσες φορὲς σὰς σήκωσεν ἐκείνη μὲ τὰ χρυσὰ χεράκια τῆς καὶ θταν σὰς ἀφίνει ἀμέσως, τότε πέφτετε, χωρὶς κανεὶς νὰ σώση μὲ ὅλα τὰ σηκώματα ποτὲ νὰ σὰς σηκώση.

ΣΤΟ ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ

‘Ὁ ἄλμα, ἡ ἀγάπη μου ἐπήδησε πολλὰ, τὸ τελευταῖον στάθηκε νὰ εἶνε ἄλυτρο γιὰτί πάνω σὸ πῆδημα ἐθρῆκ’ ἕνα μπελλά κ’ ἐννέα μῆνες κλειστήκε σὸ σπῆτι τῆς θαρρῶ.

ΣΤΟ ΛΙΘΑΡΙ

Λιθάρι, σὲ γνωρίζουμε τοῦ κόσμου τὰ κεφάλια ὁπότεν πετροπόλεμος σκαρώνεται δευτὸς καὶ ἐπειδὴ τὰ χάλια μας εἶνε περισσὰ χάλια ἂν σπάζουν τὰ κεφάλια τους δὲν νοιάζει κανεὶς.

ΣΤΟ ΒΑΔΗΝ

Βάδην δὲν σὲ γνωρίζουμε γιὰτί ἐμεῖς τρεχάλα εἶτ’ ἐν πολέμῳ εἴμεθα ἀλλ’ εἶτε κ’ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἂν μέσα τ’ ἀγωνίσματα ἐθρίσκεσαι τὰ ἄλλα κανεὶς ποτὲ γιὰ σένανε δὲν θὰ μπορεῖ νὰ κρῆνη.

ΣΤΗ ΣΦΑΙΡΑ

‘Εσένα σὲ γνωρίζουμε οἱ ‘Ελληνες καλὰ εἰς ὄλους τοὺς ἀγῶνάς μας ἐκτὸς μονομαχίας κ’ ἂν ἦσαν ἡμισφαίρια ἀφράτα παχουλά θὰ ἦσαν ἀντικείμενον παντοτεινῆς λατρείας.

ΣΤΟ ΜΟΝΟΖΥΓΟ

Αὐτὸ εἶνε γυμνάσιον ποῦ ξέροντ τὰ παιδιὰ ὅσα τὴν νύκτα περπατοῦν πέριξ τῆς ‘Ομοιοίας ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ γίνεταί καμμιά ἀναποδιά εἰσῆχθη τῶρα ὡς συρμὸς πολὺν κ’ εἰς τὰς κυρίας.

ΣΤΟ ΔΙΖΥΓΟΝ

Αἴζυγον πῶρ ἔχω μπροστά, γυναῖκα, πεθερὰ καὶ ὄ,τ’ ἢ μία μοῦ ζητεῖ, πεισμώνεται ἢ ἄλλη καὶ οὕτω ζοῦμε καὶ οἱ τρεῖς σὸ σπῆτι μὰ χαρὰ συχνὰ ἀπὸ τὸ δίζυγον προβαίνοντες σὴν πάλη.

ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ

Πᾶλη σὲ συλλογίζομαι σὰν βρισκωμαι σὸ σπῆτι μου σὰν ἔχω τὴ γυναῖκά μου συχνὰ εἰς τὸ πλευρὸ μου ποῦ,νοιώθω μὲ τὸ γρόθο τῆς νὰ μοῦ ζουλά τὴ μύτη μου καὶ τρέχω μὲ τὰ αἵματα γιὰ ναῦρω τὸ γιατρὸ μου.

ΣΤΟΥΣ ΚΡΙΚΟΥΣ

‘Ὁ κρῖκοι τί νὰ πῶ γιὰ σὰς...μὲ ἔχει πιάσει σὴν γυνο καὶ σὰς ἀφίνω ἦσυχος... ἄ! νὰ κ’ ἢ ἀναρρήχησι!

ΣΤΗΝ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΙ

Πολλὲς φορὲς ἀνέβηκα ἀπ’ τὸ παράθυρό σου κ’ ἐμπῆκα μὲσ’ τὸ σπῆτι σου, μικρὴ μου παντρεμμένη, ἀλλὰ θὰ εἶνε πάντοτε, φαίνεται ριζικὸ σου πάντα ἀπ’ τὸ παράθυρο καθένας νὰ σοῦ μπαίνη.

ΣΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Διότι τ’ ἀγωνίσματα ἐγίνανε μὲ φούρια θαρρῶ εἰς κάθε ἀθλητῆ μικρὸ τε καὶ μεγάλο νὰ δώσετε δυὸ προφαντὰ καὶ δροσερὰ ἀγκούρια κ’ ἂν δὲν ἀρκοῦνε μόνο δυὸ, δόστε ἀκόμη κ’ ἄλλο.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΟ

‘Ὁ κόσμος σὲ εὐχαριστεῖ γιὰ τοὺς πολλοὺς σου κόπους καὶ εὐχεται αἰῶνια νὰ εἶσ’ ἐπιτροπῆ καὶ σὲ μετελὰ ἂν ἔβαλες τοῦ κόσμου τοὺς ἀνθρώπους ἐν τούτοις μόνον ἀπὸ σὲ θὰ ἴδομε προκοπή.

ENFANT GATE

Τὸ «Φλέρτ», ὄχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακὴν.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

‘Ητο ὀλίγον κουρασμένη χθὲς ἡ κυρία Εὐανθία Τάγαρη. Τακτικὰ ἀπὸ προχθὲς, κάθε ἀπόγευμα ἐπῆγαινε εἰς τοὺς Πανελληνίους ‘Αγῶνας, καὶ μετ’ ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν καὶ τὰ διάφορα περιεργὰ καὶ ἐνδιαφέροντα γυμνάσια. ‘Αλλ’ ὡς ἐκ τῆς συνεχῆς αὐτῆς ἀπογευματινῆς ἐξόδου εἶχε κουραθῆ κάπως. ‘Η σκόνη, βλέπετε, ὁ πολὺς κόσμος, ἢ βοή, ἢ ζέστη... Λιὰ τοῦτο χθὲς ἀφοῦ ἐξέπλησεν, ὀλίγον ἀργὰ ὡς πάντοτε, καὶ ἔκαμε τὴν τουαλέττα τῆς τῆ βοηθεία τῆς Μαρίκας, τῆς καμαριέρας τῆς, νοχελῆς ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ καναπέ, καὶ ἀφοῦ ἐπῆρε τὸ γάλα τῆς, ἤρχισε μὲ ἀπληστίαν νὰ διαβάξη τὸ «Les Nuits des Maris», αὐτὸ τὸ βιβλίον διὰ τὸ ὅποιον τόσος λόγος ἐσχάτως ἔγινε εἰς τὸ Παρίσι.

‘Εξαίφνης, ἐνῶ εἶχε βυθισθῆ εἰς τὴν ἀπολαυστικὴν ἀνάγνωσιν, τοῦ πολὺ ἠθικὸ ἢ ἐκείνου βιβλίου, ὡς σφαῖρα εἰσῆλθεν εἰς τὸ μικρὸ σαλονάκι, ἢ μικροκαμουμένη καὶ ζωηρὰ Πολυτίμη Κάδρον, καὶ ἤρχισε νὰ γελᾷ πρὶν ἢ ἀκόμη ὀμιλήσῃ, νὰ γελᾷ μέχρι δακρύων.

‘Η κυρία Εὐανθία ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ καναπέ τὸ βιβλίον, τὸ ὅποιον ἀνεγίνωσκε, καὶ ἤρχισε νὰ παρατηρῆ τὴν Πολυτίμη μετὰ περιεργείας καὶ ἐκπλήξεως, γελῶσα καὶ αὐτῆ.

— Μὰ τί ἔχεις; τί ἔκαμες πάλιν; τὴν ἠρώτησε τέλος.

— ‘Ὁ! ἀγαπητῆ μου... Εἶνε νοστιμώτατον!... συλλογίσου, ὅτι... ἐσώθην! ἐσώθην!

— Μὰ πῶς; γιὰτί; ἐσώθης;...

— Ναι, ἐσώθην!...

— Μὰ ἀπὸ τί;

— ‘Απὸ τὸν ἄνδρα μου, ἀγαπητῆ μου, ἐσώθην!... εἶμαι πλέον ἀπηλλαγμένη! ἐλευθέρα! ἐλευθέρα!

— Μὰ πῶς ἐλευθέρα; μὲ τί τρόπο;

— Πῶς; μὲ τί τρόπο;... Τὸ διαζύγιον! νά, τὸ διαζύγιον! ‘Επῆρα τὸ διαζύγιον!

— ‘Εχωρίσθηκες λοιπὸν;

— ‘Ὁχι ἀκόμη. Τί κοντὴ ποῦ εἶσαι! Δὲν παίρνει κανεὶς διαζύγιον σὲ τρεῖς ὥρες! ‘Αλλὰ ἔχω ἀποδείξεις, ἀποδείξεις χειροπιαστὰς πῶς μὲ ἀπατᾷ... ‘Αμάρτημα θανάσιμον... Γιὰ συλλογίσου, τί ἀνόσιον παράπτωμα!... καὶ τὸν ἔπασα ἐπ’ αὐτοφῶρος!...

— Μὰ γιὰ πὲς μου τα... ‘Ετσι λοιπὸν, σὲ ἀπατᾷ;...

— Μάλιστα, δηλαδὴ ναι καὶ ὄχι... Δὲν ξέρω. Τέλος πάντων ἔχω ἀποδείξεις οὐσιώδεις.

— Μὰ πῶς τὰ κατάφερες;

— Πῶς τὰ κατάφερα;... Νά! Μὰ ἐφάνηκα ξέρεεις γενναία, ὑπερβολικὰ γενναία. ‘Απὸ ‘δῶ καὶ τρεῖς μῆνες μοῦ εἶχε γένει ἀπεχθῆς, μὰ ἐντελῶς ἀπεχθῆς, βάνουσος, χονδρός, δεσποτικὸς, τέλος πάντων ἀγενεστατος! Καὶ εἶπα μόνη μου: Αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθῆσῃ ἐπὶ πολὺ ἀνάγκη διαζυγίου! Μὰ πῶς ὅμως; Αὐτὸ δὲν ἦτο εὐκόλον. ‘Επροσπάθησα νὰ τὸν ἐρεθίσω καὶ τὸν ἀναγκάσω νὰ μὲ κτυπήσῃ. Δὲν τὸ κατόρθωσα. ‘Απὸ τὸ πρῶτ’ ἕως τὸ βράδν γκρίνια. ‘Επέμενε νὰ βγαίνω ἔξω θταν δὲν ἤθελα, νὰ μένω σπῆτι θταν ἐγὼ ἤθελα νὰ βγῶ εἰς πάω εἰς ἐπισκέψεις. Τέλος πάντων ὁ βίος μου ἔγινε μαρτύριον καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἐβδομάδα σὲ ἐβδομάδα περισσότερο ἀνυπόφορος, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐσήκωνε χέρι κατ’ ἐπίνω μου.

— Αἰσπὸν, τί νὰ κάμω; ‘Επροσπάθησα νὰ μάθω ἂν διετῆρει καμμίαν. Ναι, εἶχε μίαν, ἀλλ’ ἐλάμβανεν ὅλα

τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ μετεχειρίζετο κάθε προφύλαξιν διὰ νὰ πηγαίη εἰς ἐκείνην. ‘Ἦσαν ἀπόρρητοι καὶ οἱ δύο τους. ‘Ελα τώρα καὶ μάντευσέ, ἂν μπορῆς, τὸ τί μοῦκοψε τὸ ξερό μου!

— Δὲν μπορῶ νὰ μαντεύσω.

— ‘Ὁ! δὲν θὰ τὸ ματεύσης ποτέ... Πανεκάλεσα τὸν ἀδελφὸ μου νὰ μοῦ προμηθεύσῃ μίαν φωτογραφίαν αὐτῆς τῆς....

— Τῆς φιλενάδας τοῦ συζύγου σου;

— Ναι. Αὐτῆ ὅμως ἡ ἔφοδος ἐκόστισε τοῦ ἀδελφοῦ μου εικοσιπέντε δραχμὰς, (τὸ ἀντίτιμον δηλαδὴ μᾶς νυχτιάς ἀπὸ τὰς ἐπὶ τὸ βράδν, ἕως τὰ μεσάνυχτα μαζί μὲ τὸ γεῦμα) δηλαδὴ τοῦ ἤλθε ἢ ὥρα 5 δραχμῆς. Τῆς ἐπῆρε ὅμως τὴν φωτογραφίαν ἐπὶ τέλους.

— Μὰ μοῦ φαίνεται, ὅτι καὶ δι’ ἄλλον τρόπον, ὀλιγώτερον δαπανηροῦ, θὰ ἤμποροῦσεν ὁ ἀδελφός σου νὰ τὰ καταφέρῃ, χωρὶς νὰ...περιπέση συγχρόνως εἰς...τὰ δύχτια τῆς!

— ‘Ε! μὰ εἶνε καὶ ὁμορφῆ! ‘Επειτα δὰ αὐτὸ δὲν δυσχερέστησε τὸν ἀδελφὸ μου. Καὶ ἔπειτα ἐγὼ εἶχα ἀνάγκη νὰ μάθω λεπτομερείας εἰδικὰς, γιὰ τὸ σῶμά τῆς, γιὰ τὸ στήθος τῆς, γιὰ τὸ χρομά τῆς, καὶ χίλια ἄλλα τέλος πάντων;...

— Δὲν σὲ καταλαμβάνω;

— Τώρα θὰ ἴδῃς. ‘Ὅταν ἔμαθα ὅσα ἤθελα νὰ ξέρω, ἐπῆρα σ’ ἐνός... πῶς νὰ σοῦ τὸν πῶ... σ’ ἐνός ἀπ’ ἐκείνους ποῦ κάμουν δουλειὰς... κάθε λογῆς... ποῦ κάμουν τέλος πάντων τὸν μεσίτη... κατάλαβες;

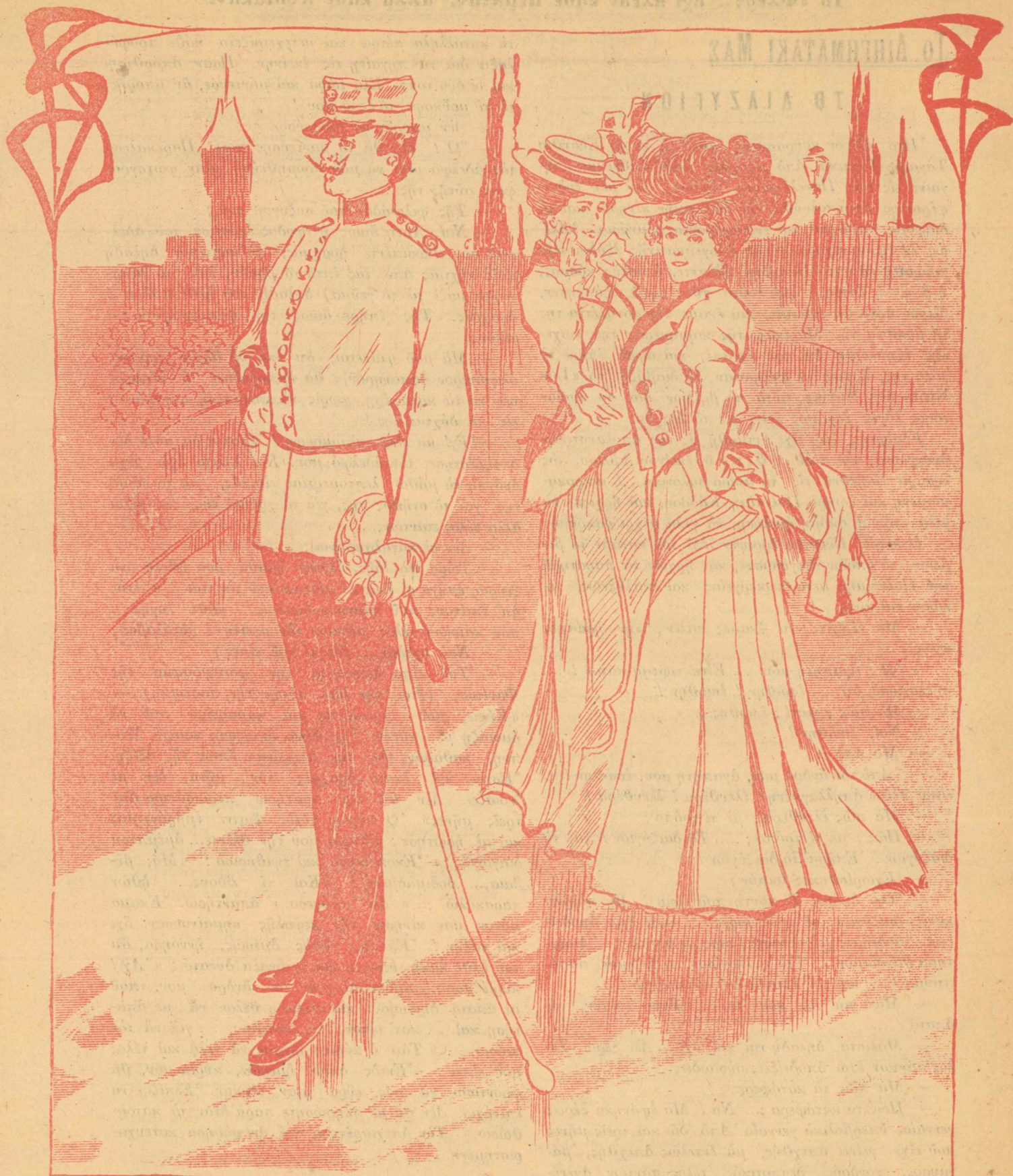
— Ναι, σχεδόν... Καὶ τί τοῦ εἶπες;

— ‘Τοῦ εἶπα δείχνουσα τὴν φωτογραφίαν τῆς Φανίτσας (ἔτσι τὴν λένε αὐτὴν τὴν παστρική). — ‘Κύριε, μοῦ χρειάζεται μιά καμαριέρα ποῦ νὰ μοιάζῃ μ’ αὐτὴν. Τὴν θέλω ὁμορφῆ, κομψή, ἔξυπνη, καθαρὰν. Θὰ τὴν πληρώσω ὅπως τῆς ἀξίξῃ. ‘Εστὼ καὶ ἐκατὸ δραχμῆς τὸν μῆνα, δὲν με νοιάζει. Δὲν θὰ τὴν κρατήσω περισσότερο ἀπὸ τρεῖς μῆνες. ‘Ὁ κύριος αὐτὸς ἔμεινε ἐμβρόντητος καὶ μὲ ἠρώτησε: ‘Κυρία μου τὴν θέλετε... ἀμέμπτου διαγωγῆς;» ‘Εκοκκίνησα καὶ ἐψιθύρισα: ‘Μά; βέβαια,... δοδιασμένη! ‘Καὶ τί εἶδους... ἠθῶν παρακαλῶ;...» Δὲν ‘μπόρεσα ν’ ἀπαντήσω. ‘Εκαμα μόνον μίαν κίνησιν τῆς κεφαλῆς σημαίνουσαν: ὄχι καὶ καλῆ! ‘Επειτα, εὐθὺς ἀμέσως, ἠρνήθη, ὅτι τοῦ ἤλθε κακὴ ὑποψία καὶ ἐφώναξα δυνατὰ: ‘‘Αχ! κύριέ μου... πρόκειται γιὰ τὸν ἄνδρα μου, ποῦ μὲ ἀπατᾷ δημοσίᾳ... καὶ θέλω... θέλω νὰ μὲ ἀπατήσῃ καὶ... κατ’ οἶκον!... ἐνοεῖτε;... γιὰ νὰ τὸν πιάσω...» Τότε ὁ κύριος ἤρχισε νὰ γελᾷ καὶ τέλος μοῦ εἶπεν: ‘‘Εντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, κυρία μου, θὰ φροντίσω νὰ σὰς εὔρω μίαν τέτοιαν. ‘Ελπίζω νὰ ἐπιτύχω. Δὲν θὰ μὲ πληρώσῃτε παρὰ θταν τὸ κατορθώσω.» Τὸν ἀπεχαίρησα καὶ ἀνεχώρησα κατευχαριστημένη.

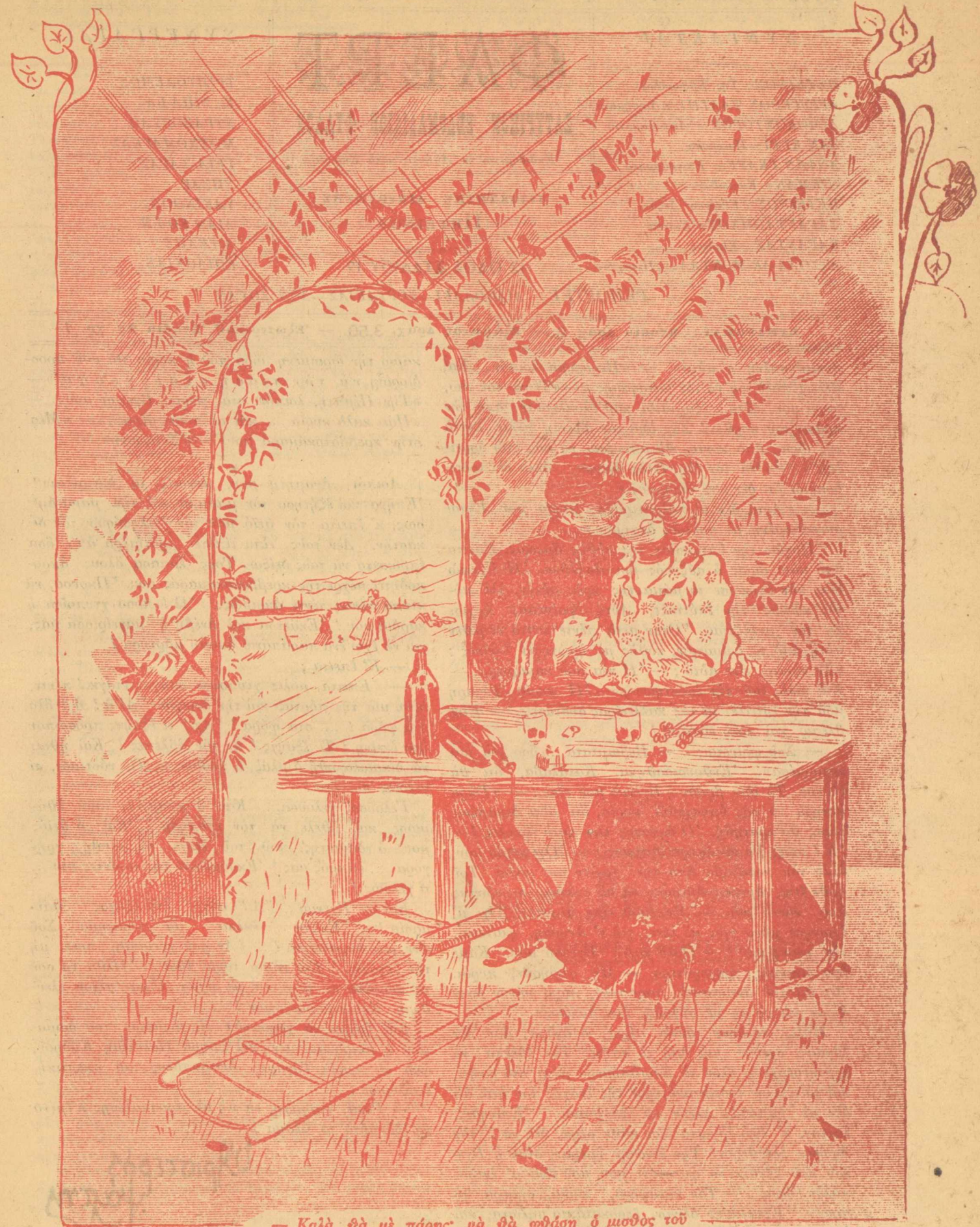
Μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἶδον νὰ ἐμβαίη εἰς τὸ σπῆτι μου μιά καστανὴ κόρη, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, νοστιμωτάτη, μὲ ὕφος σεμνὸν συγχρόνως καὶ ζωηρόν, ἕνα ὕφος ξεπραγματοποιημένης. Μοῦ ἤρρεσεν παραπολύ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤξευρα πῶς ὀνομάζετο τῆς εἶπα: ‘Κορίτσι μου» καὶ ἐκείνη ἀμέσως: ‘‘Ὁ! κυρία μου, μὲ λένε Βγενιώ». ‘Ἠρχίσασεν νὰ συνομιλῶμεν.

— ‘Ε, λοιπὸν, Βγενιώ, ξέρεις γιὰτί ἔρχεσαι ἐδῶ;»

— ‘‘Ὁχι, καλὰ-καλὰ, κυρία». — ‘Πάει καλὰ... μ’αὐτὸ τὸ πρῶγμα δὲν σέ... πειράζει διόλον;» — ‘‘Ε! κυρία μου, ὀκτῶ φορὲς ἕως τώρα ἔχω χωρίσει... Εἶμαι

— Θα πάω κι' αφέως στα μεγάλα γυμνάσια ;
 — *Αμή βέβαια μπορεί να μη πάω ; Κάνει μια ιλιπασία
 τρέλλα, τρέλλα !... προχθές το βράδυ ήτανε μαζί μου ελπίη
 την νύκτα !

— Καλά θα με πάσης; μα θα φθάση ο μουσός του
 επιλογίου να ζήσουμε ;
 — *Εννοιασμένω' δσον ακόμη έχουμε τα τρία τα
 ακασμένα στο μανήκι μας, μη φοβάσαι καθόλου.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Της Εβδομάδος
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Διηγήματα
ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ=Αριστοκρατία.

ΣΑΤΥΡΙΚΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Εκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ.

12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ-ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ-ΛΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΕΓΓΡΑΦΟΜΑΙ: Ετησίᾳ Δραχ. 6.— Ἐξάμηνος Δραχ. 3,50.— Ἐξωτερικοῦ Ἐτησίου Φρ. χρ. 7.

συνειδημένη ο' αυτά». — «Περίφημα λοιπόν. Καὶ θέλεις πολλὴ γὰρ νὰ τὸν καταφέρῃς;» — «Τί νὰ σοῦ πῶ, κυρά μου, αὐτὸ... ἐξαργάται καθ' ὀλοκλήριαν ἀπὸ τὴν κράσιν τοῦ κυρίου! Σὰν ἰδῶ τὸν ἀρέντη πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ κοντά, θὰ μπορέσω νὰ σὰς πῶ ἀσφαλῶς.» — «Θὰ τὸν ἰδῆς ἐντὸς ὀλίγου... ἀλλὰ σὲ προειδοποιοῦ ὅτι δὲν εἶνε ὁμορφος.»

— «Αὐτὰ δὲν με πολυπειράζει, κυρία μου. Εἶμαι συνειδησιμένη με πολλοὺς ἀσχημοὺς.»

Ἦρχισε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εὐθὺς ἀμέσως. Ἐπειτα ἀπὸ μίαν ὥραν ὁ σύζυγός μου εἰσῆλθεν. Ἡ Βγενιώ οὔτε κἀν ἐσήκωσε τὰ μᾶτια τῆς πρὸς αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς κἀπὼς τὴν ἐκύτταξε. Ἀδῆ, φαίνεται, ἤρχισε νὰ τὸν μυρίζεται. Ὅταν μετὰ πέντε λεπτὰ ἐξῆλθεν αὐτὴ ἀπὸ τὸ δωμάτιον, εὐθὺς με ἠρώτησεν ἐκεῖνος: «Τί κορίτσι εἶνε αὐτό; — Ἡ νέα μου καμαριέρα. — Καὶ ποῖός σου τὴν ἐσύστησεν; — Ἡ κυρία Τάγαρη μοῦ τὴν ἔστειλε μὲ τὰς καλλιτέρας συστάσεις. — Εἶνε βλέπω καὶ πολλὸ νόστιμη!

— Σοῦ φαίνεται;... — Βεβαίως... ὅσο γὰρ μία καμαριέρα. Ἐνθουσιάσθηκα. Κατάλαβα, ὅτι θὰ ἐλύσσα. Τὸ ἴδιο βράδν ἡ Βγενιώ μοῦ εἶπε: — «Τώρα μπορῶ νὰ σὰς ὑποσχεθῶ, κυρία, ὅτι οὔτε δεκαπέντε μέρες θὰ κρατηθῆ. Ὁ ἀρέντης εἶνε πολλὸ εὐκόλος! — Ἐ! πῶς; Τὰ κατάφερες ἀμέσως; — Ὅχι κυρία μου, ἀλλὰ τὸν κατάλαβα ἀπὸ τὴν πρώτη του ματιά. Τοῦ ἤρθε ἔτσι, ἀμέσως-ἀμέσως, νὰ μὲ φιλήσῃ περὶνῶντας ἀπὸ κοντὰ μου. — Δὲν σοῦ εἶπε τίποτε; Ὅχι μ' ἐρώτησε μόνον πῶς μὲ λένε, γὰρ ν' ἀκούσῃ, φαίνεται, τὴν φωνή μου! — Πολὸ καλά, Βγενιώ μου. Κάμε ὅσο μπορεῖς γρηγορότερα. — Μὴ φοβῆσθε, κυρία. Δὲν θὰ τοῦ ἀντισταθῶ παραπολύ, παρὰ μόνον ὅσον ἀρκεῖ γὰρ νὰ μὴ μὲ συχαθῆ, ἔτσι ἀμέσως.»

Μόλις πέρασαν ὀκτὼ μέρες, ὁ ἄνδρας μου δὲν ἔβγαυε σχεδὸν γὰρ ἀπὸ τὸ σπῆτι. Τὸν ἔβλεπα νὰ πηγαίνεσθαι ὅλον τὸ ἀπομεσήμερον μέσα στὸ σπῆτι, καὶ τὸ μᾶλλον ἐνδεικτικώτερον τῆς ἐνοχῆς του ἦτο, ὅτι δὲν μὲ ἠμυρόδιζε πλέον νὰ ἐξέρομαι... Ἐπίτηδες, λοιπόν, κ' ἐγὼ ἔβγαυα ἕξω κάθε μέρα, διὰ νὰ ... τὸν ἀφήσω ἐλεύθερον! Τὴν ἐννάτην ἡμέραν, ὅταν ἡ Βγενιώ μοῦ ἔβγαξε τὸ φουστάνι μου, μοῦ εἶπε μ' ἐντροπαλὸν ὕφος: — Τὸν κατάφερα, κυρία, σήμερον τὸ πρωῒ. Ἐξεπλάγην ὀλίγον, ξεροκατάπια μάλιστα, καὶ ἐμυθύρισε: «Ἐ! λοιπόν... καλά;» — «ὦ! περίφημα, κυρία. Τρεῖς τώρα ἡμέρες μ' ἀνησχοῦσε, ἀλλὰ δὲν ἤθελα εὐθὺς νὰ τοῦ παραδοθῶ. Νὰ μὲ εἰδοποιήσετε τώρα, κυρία, πότε ἐπιθυμεῖτε νὰ τὸν πιάσετε». — «Ναί, Βγενιώ μου ... τὴν Πέμπτη». — «Πολὸ καλά, κυρία ... λοιπὸν τὴν Πέμπτη». — «Νὰ μὴ ξεχάσῃς». — «Μπα, κυρία, νὰ μείνετε ἡσυχῆ. Θὰ σὰς τὸν φέρω στὸ νῦν καὶ ἔτι ὥστε νὰ τὸν

κάμω τὴν ὀρισμένη ὥρα ποῦ ἡ κυρία θὰ μοῦ προσδιορίσῃ νὰ τὸν πιάσῃ στὰ ἔγγραφα!» — «Τὴν Πέμπτη, λοιπόν» στὰς πέντε, Βγενιώ μου». — «Πάει καλὰ κυρία ... καὶ σὲ ποῖὸ μέρος;» — «Μέσ' στὴν κρεββατοκάμαρά μου». — «Σύμφωνη».

Λοιπόν, ἀγαπητή μου, ἐννοεῖς τὰ διατρέξαντα. Ἐπῆγα καὶ ἐζήτησα τὸν μπαμπὰ καὶ τὴν μαμὰ ἀμέσως, κ' ἔπειτα τὸν θεῖό μου τὸν Ἀλησάφην τὸν δικαστήν. Δὲν τοὺς εἶπα τίποτε προτιήτερα ἀπὸ ὅσα ἐπρόκειτο νὰ τοὺς δεῖξω. Τοὺς ἔμπασα ὅλους ἀκροποδητὴ μὲχρι τῆς κρεββατοκάμαράς μου. Ἦκουσα, νὰ κτυπᾷ πέντε, πέντε ἀκριβῶς... ὦ! πόσο χτυποῦσε ἡ καρδιά μου! Ἐκάλεσα καὶ ἀνέβη ἡ μαγειρίσσα μασ, γὰρ νὰ ἔχω ἕνα παραπάνω ἀκόμη μάρτυρα!

— Ἐ! εἶπε; — Ἐπειτα, μόλις χτυποῦσε ντάγκ, ντάγκ! πέντε, δίνω μὴ τῆς πόρτας καὶ τὴν ἀνοίγω. Ἄ! ἄ! ἄ! ὅλα στὰ φόρα! ... στὰ φόρα! Ἀχ! τί ἔξαψις προσώπου ἦτο ἐκεῖνη! Τί ἔξαψις! ἂν τὸν ἐβλεπες! Καὶ ἤθελε νὰ δικαιολογηθῆ ὁ βλάξ, ὁ ἠλίθιος! Τί νόστιμος, τί γελοῖος ποῦ ἦτο!

Γελοῦσα, γελοῦσα... Καὶ ὁ μπαμπᾶς ποῦ ἐθύμωσε καὶ ἤθελε νὰ τὸν κτυπήσῃ... Καὶ ὁ θεῖός μου ὁ δικαστὴς ποῦ τοῦ ἔλεγε νὰ ντυθῆ γρήγορα ... ἐμπρός μας! Ἐκούμβουε τῆς τυράντες του ... τί γελοῖος! ...

Καὶ ἡ Βγενιώ; Ἄ! αὐτὴ, ἦτο ἔξοχος! θαναμασία! ... Ἐκλαυ ... ἔκλαυ ... μὰ περίφημα. Σοῦ εἶνε μὴ κυρατότσα! ... Ἄν σοῦ χρειασθῆ ποτε, μὴ τὴν ξεχάσῃς! Καὶ νάμαι τώρα ἐδῶ ... Ἦλθα νὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ σῆγμα. Εἶμαι πλέον ἐλεύθερη. Ζήτω τὸ διαζύγιον! ...

Καὶ ἤρχισε νὰ χοροπηδᾷ εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου ἡ μικροκαμωμένη καὶ ζωηρὰ Πολυτίμη Κάδρον, ἐνῶ ἡ κυρία Τάγαρη, ὄνειροπόλος καὶ σκεπτικὴ, ἐμυθύρισε:

— Γιατί, καυμένη, νὰ μὴ μὲ προσκαλέσῃς κ' ἐμένα νὰ ἰδῶ αὐτὸ τὸ θέαμα; ...

Ἀριστερός ψάλτης

Σ' ΕΝΑΝ ΜΑΕΣΤΡΟ

Ἐάν ἂν τὴ δοχόστρα σου ἔλειπε τὸ κλαρίνο ἢ ἔλλειψις, μαέστρο μου, δὲν θὰ παρετηρεῖτο γιὰτὶ γὰρ κάθε σου σκοπὸ κατάλληλο προκορῖνον τὸν ἐνδοξόν σου καὶ μακρὸν καὶ μυξαλέο μύτο.

ENFANT GATÉ

ENFANT GATÉ

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ,

— ΑΘΗΝΑΙ

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου φίλε Δημοκράτα. Διὰ τὰς τόσον εὐγενεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ κρίσεις σου, δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ σὲ εὐχαριστήσω θερμῶς. Μοῦ γράφετε ὅτι εἶνε κατὰ τι πρωτοφανὲς ἡ ἐπικαιρότης μου. Βέβαια ἀγαπητὴ φίλε. Τὸ «Φλέρτ» δὲν περιορίζεται εἰς τὰ συγγῆθη τετριμμένα καλαμπούρια, ἀλλὰ θέλει ἡ ὕλη του νὰ ἦνε πάντοτε ἐπικαιρος, φρέσκη, δροσερὰ. Μέχρι τὸσου δὲ σημείου φθάσει ἡ ἐπικαιρότης του—καὶ ἡ ἐπικαιρότης εἶνε πράγμα πολλὸ δυσκατῶρθον φίλτατε—ὥστε καὶ τὸ διήγημα ἀκόμη τοῦ κ. Ἀριστεροῦ Ψάλτου καὶ αὐτὸ συχνότατα εἶνε ἐπικαιρον. Ἄλλ' αἱ εἰκόνας μου πῶς σοῦ φέρονται;

Βεβίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν ἐκεῖνα φίλε Ἐραστὰ Φλέρτ.

Εὐχαριστῶ πολὺ φιλάτη Νταλιῦ Ἄννα. Μὰ γὰρ πῆς μου τὴν ἀλήθεια ποῖός σερινκός κρύπτεται εἰς αὐτὸ τὸ ἀρσενικοδῆλικον ψευδώνυμον;

Μάλιστα Διάβολε. Εἰς τὸ προσεχὲς ἀνυπερθέτως.

Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην φίλε Ἡλῖε. Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν. Βλέπεις ἔτσι γίνεται πάντοτε. Εἰς τὸ ἐν φύλλον σὰς ἀπαντῶμεν, εἰς τὸ ἄλλο σὰς τὰ δημοσιεύομεν. Σήμερον π. χ. ἔχουν δημοσιευθῆ ὅλα τὰ ληφθέντα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

Σὰς συγγαίρω Πιφ-Πάφ. Οἱ στίχοι ἰδίως τοῦ καλαμπούριου πολὺ νόστιμοι, ἂν καὶ πολὺ κἄπως ντεκολτέ. Νὰ μοῦ στέλλετε πάντοτε.

Βλέπετε ὅτι ἔχει γίνη τὸ χατῆρι σας ἀγαπημένοι μου Δίδυμοι. Διατὶ λοιπὸν ἀνησυχεῖτε; Καὶ μόνον αὐτό; Πόσα ἔχουν νὰ γραφοῦν ἀκόμη!...

Εὐγὲ σου Θεοδωλετεβιν. Τὸ ποιημὰ σου εἶνε ἄριστον διὰ τοῦτο τὸ δημοσιεύω, ἀλλ' ἔχει μὲ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον. Τὸ διατὶ τὸ ἐννοεῖς. Σοῦ δίδω λοιπὸν ἀπὸ σήμερον τὸ ψευδώνυμον ὁ Ἐπιλοχίας καὶ σὲ συγκαταλέγω μετὰ τῶν συνεργατῶν μου. Δύνασαι ὅμως νὰ ἐκλέξῃς ὅ,τι ἄλλο θέλεις ψευδώνυμον.

Ἐχει καλὸς ἀγαπητὴ Συντάκτα. Ἐκεῖνα ἀναμφιβόλως εἰς τὸ προσεχὲς.

Ἐλαβον τὴν πολυτελεῖ, τὴν μυρωμένην, ἐπιστολὴν σου γλυκεῖά μου Ἀπελπίς Δεσποινίς. Γιατὶ καλὴ μου κοπέλλα εἶσθε ἄπελις; Τί σὰς συμβαίνει ὥραία κόρη; διότι ὥραία ἀναμφιβόλως θὰ εἶσθε, Ἄλλὰ πρὸ παντός ἐπιπέτε μου ποῖα εἶνε ἡ γειτονιά σας δι' ἣν μοῦ παραπονεῖσθε; Πρέπει νὰ κάμω ἐκεῖνον τὸν κύριον νὰ ἐνοχῆσῃ. Ἐν τούτοις ἐγὼ ἐξίτελεσα τὴν τόσφ εὐγενῆ παράκλησιν σας καὶ ἀναμένω νεωτέρας εἰδήσεις.

Πόσην χαρὰν ἔχω σήμερον, πόσην χαρὰν, ποῦ λαμβάνω πολλὰς ἐπιστολάς ἀπὸ δεσποινίδας ὥραία μου Κάλυξ Ἰακύνθου. Σὰς εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὰς τόσον εὐγενεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ κρίσεις σας. Πόσον εἶσθε καλὴ! Τί θέλετε νὰ τοῦ κάμω ἐκεῖνου τοῦ ἀπίστου;

Τί νεώτερα λοιπὸν γλυκεῖα Σάσσα; Τί κάμνει ἡ μαρκία σου; Εἶσθε λαμπρὰ κορίτσια καὶ αἱ δύο σας, ἔτσι τοῦλάχιστον σὰς ἐχαρακτήρισεν ἐκεῖνος ποῦ σὰς εἶδε. Ὅ,τι θέλετε νὰ μοῦ γράφετε.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πολὸ ἄραϊον τὸ «Ὀνειρόν» σου, φίλε Ἀντώνιε Κουδέ. Καὶ αὐτὸ μὲ τὴν σεῖράν του φίλτατε.

Εἰς τὸ προσεχὲς βεβαίως φίλτατε κ. Γιάννη Ἀγιάνην. Φρονῶ ὅμως ὅτι μπορεῖτε νὰ εἶσθε ὀλιγώτερον απαιτητικός.

Βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν ἀγαπητὴ μου κ. Κ. Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐρχομένης Κυριακῆς.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου ἀγαπητὴ μου Ἰππότα τῆς Χδραϊκῆς. Σήμερον καθὼς βλέπεις δημοσιεύω τὰ προχθεσινὰ σου, τὰ τῆς σημερινῆς δὲ ἐπιστολῆς σου εἰς τὸ προσεχὲς μὲ πολλὴν μου χαρὰν.

Εἶσαι φεβερὰ πονηρὸς Μοσχολάγκα Ἐκεῖνα βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν καὶ τὸ προσεχὲς. Τὰ φύλλα ἐκεῖνα τὰ ἔχω.

Καθὼς βλέπετε πάντοτε φροντίζω νὰ μὴ σὰς χαλῶ τὸ χατῆρι φίλτατον Μαγιόξυλο. Καὶ αὐτὰ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς.

Εὐχαριστῶ πολὺ ἀγαπητὴ μου Ταγιὰ. Τὰ ποιηματάκια σου εἶνε πολὺ καλά. Ἄλλὰ θέλεις νὰ δημοσιεῶνται πάντοτε; Φροντίζε νὰ εἶνε ἐπικαιρα.

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου γλυκεῖά μου Ἰαπωνίς. Ὁ Πετεινός μου σὰς εἶνε εὐγνώμων διὰ τὴν καλωσύνην σας. Τὸ ποιημὰ σας ἄρετὰ καλὸν καὶ βεβαίως θὰ δημοσιευθῆ.

Σήμερον ὅμως ὄχι διότι καθὼς βλέπεις τὸ Enfant Gaté εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἄληθῶς, γὰρ πῆς μου, δὲν εἶνε θαυμάσια τὰ: «Ἀγῶνες καὶ ἀγωνίσματα—Τουπικλὴν Πριτοίλισματα»;

Ἐλαβον καὶ τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ τὴν ὥραϊαν σας κάρτ-ποστάλ φίλτατον Μαγιόξυλο. Τὸ «Ὀνειρόν» ἄρετὰ καλὸν καὶ βεβαίως θὰ δημοσιευθῆ.

Εὐχαριστῶ πολὺ κ. Νικολαῖο. Φαντάζομαι πόσον ἐνιργεῖτε ὑπὲρ ἐμοῦ.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἐλαβον καὶ τὴν ὥραϊαν σου κάρτ-ποστάλ ἀγαπημένη μου Briccone (Κέρκυρα) καὶ τὴν ἐπιστολὴν σου. Ἐκεῖνο τὸ ἐπιγραμματάκι βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθῆ. Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ.

Τί ἄλλα νεώτερα φίλε Μαγοζαραδιὰ (Μεσολόγιον). Δὲν μοῦ ἐγράψατε τίποτε ἀγαπημένη φίλε.

Καὶ τὴν ὥραϊαν σου κάρτ-ποστάλ, καὶ τὴν ἐπιστολὴν σου ἔλαβον γλυκεῖα μου Folies Bergers. Ἐκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν. Διατὶ δὲν μοῦ ἔγραψε ἡ καλὴ Jenne Fille; μᾶπως εἶνε θυμωμένη μαζί μου;

Σὰς ἀπεστῆλη τὸ φύλλον φίλτατε κ. Μπενναροδῆ (Βιρυμπόπι). Μὴ ἀνησυχεῖτε.

Ἐτσι λοιπὸν ἐνδοξὸς φίλε κ. Μπούνια; (Βυζιμῆν). Ἐν τούτοις δεχθῆτε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Πετεινοῦ μου. καὶ βεβαίως θὰ εἶνε ἡ ἀπόκρισις νὰ γράφετε ὅ,τι θέλετε.

Πολὸ εὐχαρίτως φίλη Σεσίρη (Θήβας). Πολὸ εὐχαρίτως θὰ τὰ δημοσιεύσω εἰς τὸ προσεχὲς.

Μάλιστα θὰ γείνη τὸ χατῆρι σου ἀγαπητὸν Ζιζάνιον (Βόλον). Ἀναμφιβόλως εἰς τὸ προσεχὲς.

Βεβαίως θὰ σὰς ἀποσταλοῦν κ. Βλαχὺν. (Χαλκίδα).

Εὐχαριστῶ πολὺ Πρόεδρε Δερικῆς. (Λευκάδα). Ἐκεῖνα ὅλα θὰ δημοσιευθοῦν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Τὴν βαθεῖαν μου, τὴν εὐλιχρινὴν εὐγνωμοσύνην μου φίλε κ. Σπῆζο (Σμύρνην). Ποτε—σὰς λέγω τὴν ἀλήθειαν—δὲν ἀνέμενα παρ' ὀμῶν τόσας φροντίδας. Σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν καὶ βεβαίως θὰ δημοσιεύω τὴν καλωσύνην σας. Τὰ ποιήματα ἄριστα καὶ βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν.

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν καλωσύνην σας Δὸν Κιχῶτε καὶ Σά. Ἐκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν ἀλλὰ γιὰτὶ κάμνετε λάθος εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπιστολῆς σας; Ἡ διευθυνοῖς μου εἶνε: «Φλέρτ—Ἀθήνας».

Χαίρετε... ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΦΛΕΡΤ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ 1904 Μαΐου 9.

Πρωτὸν ν' ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ν' ἀρχίσω τὴν συνειδημένην μου κοτσμπολοῖα, θὰ σὰς πῶ μὴ στιγμοῦλα κἄτι τι. Δὲν θὰ σὰς πῶ ἀστεῖα. Ἄλλως τε σεῖς τὸ ζέρετε πολὺ καλά ὅτι ἐγὼ οὔτε ποτε καλαμπορίζω οὔτε ἀστετεύομαι. Εἰς τὸ γραφεῖόν μας μὲ λένε γι' αὐτὸ γκρινιάρη καὶ παράξενον. Ἄλλὰ τί μὲ μέλλει; Ἀκοῦστε με λοιπὸν γιὰ μὴ στιγμὴν.

Προχθὲς τὸ πρωῒ ἐκαθήμεν στὴν αὐλή μας, κάτω ἀπὸ τὴν μεγάλην μας μουριά. Ἐκανε ζέστη δυνατὴ καὶ ὁ σκύλλος μας ὁ Γκράφ, — ἕνας κάταστρος μαλαρὸς μεγάλος σκύλλος — μακαρίως ἔαπλωμένος, ἐπαίξε μὲ τὸ γάτο μας τὸν Φασουλῆ, καὶ τὸν ἔσπρωχνε γιὰτὶ αὐτὸς ὁ μπαγαπόντης προσπαθοῦσε καὶ καλὰ καὶ σώνει ν' ἀνέβῃ ἐπάνω του.

Καθὼς τὰ εἶδα αὐτὰ τὰ δύο ζῶα νὰ παίζου ἐκεῖ στὴν δροσιά, ἔτσι μὴ παραξένην ἰδέαν μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ κεφάλι μου καὶ εἶπα μέσα μου:

Μορὲ ἂν εἶχαν μιλιὰ αὐτὰ τὰ ζῶα, πόσα πράγ-

Ο ΚΟΡΣΕΣ

Τι διαδοχή πραγμάτων !
 Ο Κορσές και κάτι άλλο,
 βγάξω τώνα και αμέσως
 πιάνω τ'άλλο και τ'ό βαλλω.
 Ω ατύχος ο φρενιολόσμος
 ήσυχος ποτέ δέν μένει ;
 δύο πράγματα μ'ας δίνει
 τώνα μπαίνει, τ'άλλο βγαίνει ! ...

Ο αλφά. "Αχ! γιατί να μην έχω είκοσι φράγκα!
 Ο βήτα. "Αχ! γιατί να μην έχω είκοσι χρόνια.
 Η γάμα (!) "Αχ! γιατί να μην τα έχω και τα δύο!

— "Ε λοιπόν, μολόρ! τί με βλέπετε; δέν έχουσε να κάμμε κατοχήν;
 — Γκόττεμ!... μάνταμ, εϊστε πόου για ένα ήντροπος μόνος!...

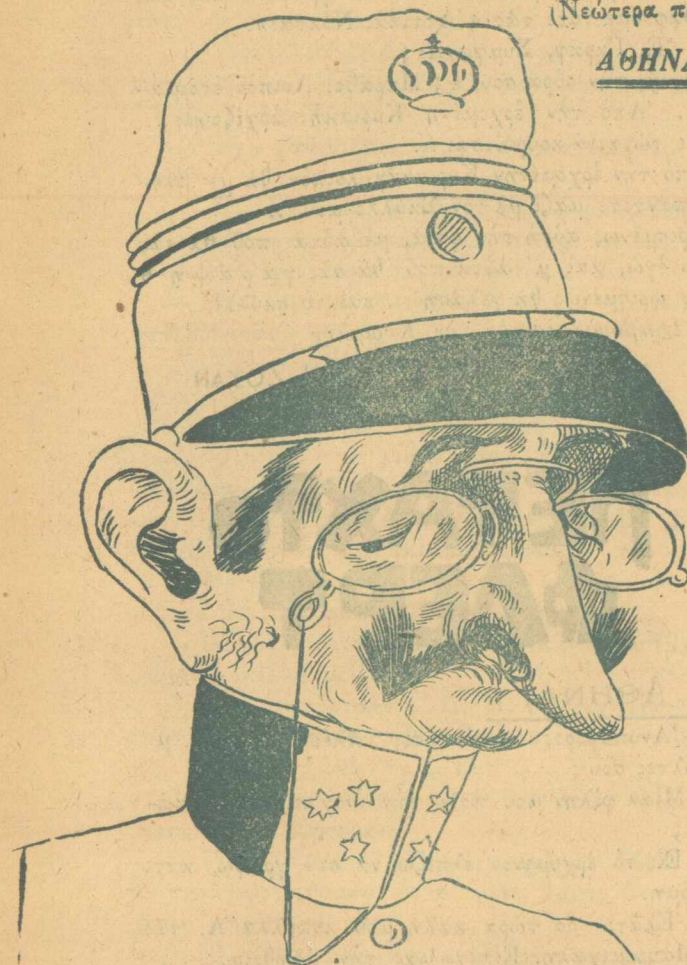

Η ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ.— "Ε λοιπόν τ'ό καλό, Γιάννο μου!
 Πρόσεξε εκεί στα γυμνάσια να μη σε πάρη
 κανένα άσφαιρο φνσέκι.
 Ο ΔΕΚΑΝΕΥΣ.— "Εννοια σου, Μαριώ μου
 κι αν μου τυχη και ναυένα δ'α τ'ό φυλάξω για σένα!

ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

(Νεώτερα πολεμικά συστήματα).

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

(1) Νέον είδος πτόων... διά τα δυχρωματικά έργα.

(2) Αιποθυμία τ'όν έχθρου διά τής μονορίας τής Μανόν του Αλον Καβάλλο....

(3) Ανίχνευσις τού έχθρου διά τού ήνωτισμού τού εκπαιδευτικού.

(4) Νέον άγγέμαχον όπλιον διά τας μάχας εκ τού συστάδην.

Τὸ «Φλέρτ», ὄχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακὴν.

ματα δὲν θὰ μοῦ ἴσταν ἀπὸ ὅσα βλέπουν, ἐκεῖ ποῦ γυρίζουν ...

Καὶ ἔτσι χωρὶς νὰ ξέρω καὶ ἐγὼ πῶς, μιὰ αἰφνιδια ἀπόφασις μοῦ ἤλθε ...

Καὶ εἶπα μέσα μου : — Μωρὲ δὲν πέρνω τὸν Γκράφ νὰ κάνουμε «Φλέρτ-Ρεπορτάζ» μαζί ;

Γιατί ὄχι ;

Ὅπως αὐτὸς ὁ μεγάλος φιλόσοφος τῶν «Δύο Διαθηκῶν» ἐπῆρε ἕνα πετεινὸν καὶ τὸν ἐπέταξε εἰς τὰ ὕψη καὶ εἶδε ὅλην τὴν κακίαν, ὅλην τὴν ἐλεεινότητα τοῦ κόσμου, ἔτσι καὶ ἐγὼ, μοῦ ἤρθε ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἡ ἰδέα, νὰ πάρω τὸν σκύλλο μαζὶ καὶ περὶ ν' ἀρχίσουμε νὰ κατεβαίνουμε εἰς τὰ βῆθη μέρῶν νύχτα καὶ νὰ κάνουμε ρεπορτάζ τοῦ «Φλέρτ». Γιατί ὄχι ; Ὁ Γκράφ εἶνε πιστὸ σκυλί, εἶνε ράτσας κύνηγετικῆς πρώτης τάξεως.

Ἐμπρὸς λοιπόν... — Βρὲ Γκράφ !. Ψίττ Γκράφ, ἔλα ἴδω.

Ἄκουσέ με καλὰ ! Ἀπεφάσισα νὰ μεγαλώσω τὸν δρίζοντα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐνεργείας σου. Τώρα πλέον δὲν θὰ εἶνε ὁ μόνος σου προορισμὸς, ὅταν δὲν πηγαίνης στὸ κυνήγι μὲ τὸν ἀφέντη σου, νὰ κάθῃσαι ἐδῶ ἔτσι ξαπλωμένος ἢ νὰ τρώῃς ἕναν κόρακα καὶ νὰ βγαίνης ἔπειτα ἔξω στὸ δρόμο νὰ βατεύης τῆς θηλυκῆς δμῶφυλῆς σου, καὶ πρὸ πάντων ἐκείνην τὴν κανελλιὰ τὴν Φλόξ, μὲ τὴν ὁποῖαν εἶνε κᾶμπονος καιρὸς τώρα ποῦ ἔχεις ξετρελλαθῆ μαζί της.

Τ' ἀκούς ;

Θᾶρξομαι μαζί μου. Θὰ γυρίζουμε μαζί ὅλην τὴν Ἀθήνα. Καὶ ποῦ δὲν θὰ πηγαίνουμε ! Στὸ Φάληρο, στὴν Κηφισιά, στὰ Πατήσια ... Θὰ κοπροσκυλάμε μαζί — ἔ, τί χαρὰ μαζὶ μὲ Γκράφ ! — στοῦ Ζαχαράτου καὶ θὰ πηγαίνουμε ὅποτε θέλουμε καὶ στὸν Πειραιᾶ. Θὰ πηγαίνουμε σὲ σπήτια κυριῶν καὶ κυριῶν, ὅπως προχθὲς π. χ. σ' ἐκείνης τῆς διπλωμάτιδος, καὶ θὰ βλέπουμε ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. Ἐ, βρὲ Γκράφ ; Θὰ κρατοῦμε σημειώσεις τί γίνεται ὅλην τὴν ἑβδομάδα καὶ κάθε Σάββατο θὰ γυρίζουμε στὸ γραφεῖο μαζὶ καὶ ἐκεῖ θὰ γράφουμε τὰς « Ἀττικὰς Ἡμέρας ». Ἐ, Γκράφ ; Κουᾶς τὴν οὐρά σου ἀφιλότιμε, ἔ ; Θέλεις δηλαδὴ ...

Τὰ βράδια πάλι θὰ γυρίζουμε ἔξω ἕως τὰ μεσάνυχτα. Θὰ πηγαίνουμε παντοῦ. Εἰς ὅλα τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰ Κονσέρτα. Εἰς τὸ Ζάππειο ποῦ θὰ παίξει ἡ Μουσικὴ καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα ποῦ ὁ Μαέστρος θὰ μᾶς παίξει τακτικὰ τὸ «Μᾶρς-Φλέρτ». Θὰ πηγαίνουμε μεθ' αὐτοῦ εἰς τὸ ὠραῖο θέατρον ποῦ θὰ κτίσῃ ὁ Ἀρνιώτης, καὶ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου ὅπου θὰ βλέπουμε τῆς γυμνῆς γυναικῆς ποῦ θὰ παίζουν στὴν Ὁπερέττα, καὶ τὴν Ἀριστοκρατία μας ποῦ θὰ τῆς θαυμάζῃ καὶ θὰ τῆς χειροκροτῇ καὶ θὰ τῆς χειροκροτοῦμε καὶ μεῖς. Γιὰ συλλογίσου μωρὲ Γκράφ ; Τὶ ἔμμορφα ποῦ θὰ περάσουμε ὅλο τὸ καλοκαίρι ἂν ἔρθῃς μαζί μου ! ... Ἀλλὰ εἰς τὰ θέατρα νὰ προσέχῃς πολὺ, καλὸ μου σκυλί. Ἐκεῖ δὲν θέλω ἀταξίες.

Καταλαβαίνεις ... Μὴ σοῦ περάσῃ ἡ ἰδέα ὅτι κ' ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ φιλενάδα σου ἡ Φλόξ, καὶ μοῦ κάνεις τίποτε ἰστορίες... Ἄλλοτε πάλι θὰ πηγαίνουμε στὸν Φασουλῆ τοῦ Κονιτσιώτη, αὐτοῦ τοῦ εὐφυοῦς ἀνθρώπου ποῦ σὲ κάνει νὰ σκᾶς στὰ γέλοια, καὶ στὸν Καραγκιόζη τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ θὰ βλέπουμε τὸ Μπαρ-μπαγιῶργο μὲ τὸ καράβι.

* *

Καὶ θὰ γυρίζουμε ... θὰ γυρίζουμε καὶ θὰ βλέπουμε Γκράφ. . .

Καὶ θὰ γυρίζουμε κατόπιν στὸ γραφεῖόν μας καὶ θὰ γράφουμε τότε τὰς « Ἀττικὰς Νύκτας ».

— Ἐ, Γκράφ, Συμφωνεῖς ;

Κουᾶς τὴν οὐρά σου, ἔ ; Μπράβο. Λοιπὸν ἐτοιμάσου ... Ἀπὸ τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ἀρχίζουμε ...

Ἄιντε τώρα νὰ κουρεύεσαι ...

Ἀπὸ τὴν ἐρχομένη Κυριακὴν λοιπὸν θὰ μὲ βλέπετε πάντοτε μαζί μὲ τὸν Σκύλλο μου ...

Ὁρισμένως αὐτὴ τὴν φορὰ, μὲ αὐτὰ ποῦ θὰ σᾶς γράψω ἐγὼ, καὶ μ' αὐτὰ ποῦ θὰ σᾶς γράψῃ ὁ Γκράφ ὀρισμένως θὰ γελάσῃ ... καὶ τὸ σκυλλί... Ὁρεβουὰρ λοιπὸν τὴν Κυριακὴν

Ο ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

* Ἀνυπόφορος κατήντησες πλέον κ. Δ. Σ. μ τῆς βόλτες σου ;

— Μίαν φίλην μου πολὺ τὴν ἐνοχλεῖς τὸ κατάλαβες ;

— Εἰς τὸ ἐρχόμενον ἐλπίζω νὰ σοῦ γράψω κᾶτι τι ἀκόμη.

* Ἐλάτε δὴ τώρα καλὴ μου κοπέλλα Α. τῆς ὁδοῦ Μαυρομηχάλη. Εἰπέτε μὲς τὴν ἀλήθεια.

— Ἐχετε κᾶμι ποτὲ φλέρτ στὴν ζωὴ σας ;

* Διατί νὰ λυπεῖσθε καλὴ μου δεσποινὶς Κατίνα ; (ὁδὸς Μ.).

— Διατί ; μήπως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ φίλου σας δὲν εὐρέθη ὁ σχετικὸς ἀντικαταστάτης ;

* Λοιπὸν φίλτατε κ. Λάμπρο (Ψυρρῆ) πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες μὲ τὴν μοδίστροῦλα ;

— Φρόντισε τέλος πάντων νὰ τὴν καταφέρῃς.

* Πάλι σεῖς ὠραῖες μου κοπέλλες τῆς ὁδοῦ Φυλῆς ; ἤρχισατε τὰς δόξας σας μανθάνω.

— Ἰδίως ἡ δεσποινὶς Ρ. καὶ Β. ὅλους τοὺς νέους τοὺς πειράζετε.

— ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ

* Δὲν πρέπει δὴ νὰ τὸ πέρνετε καὶ τόσῳ ψηλὰ δις Α. Π. (παρὰ τὸ Ζάννειον).

— Τόση ὑπερηφάνεια δὲν ὠφελεῖ κοπέλλα μου.

* Φίλτατε κ. Ε. Μ. καλὸν θὰ εἶνε φρονῶ νὰ μὴ περνᾶς ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ν.

— Δὲν ἐνθυμεῖσαι τί σοῦ εἶπανε διὰ τὴν Ξ.

* Εἶσαι σωστὸ λεβεντόπαιδὸ φίλε κ. Μίμη Ψ. Τοῦτο ὅμως δὲν σὲ ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ κάμνηθῃς ἡραῦσιν στὰ δουλικά.

— Ἀλλὰ περίεργον μοῦ φαίνεται πῶς σ' ἐπίασε στὰ πράσσα προχθὲς ἡ Μ.

* Τὶ μανθάνω φιλάττη Εμ. (Πασαλιμάνι). Εἶνε ἀλήθεια ὅτι συγχρόνως καὶ τὸν Δ. καὶ τὸν Π. ;

— Μπράβοςας, ἀφοῦ εἶσθε τόσον ἰκανή.

* Ὅλη ἡ γειτονιά κοντεύει νὰ σᾶς μάθῃ φιλάττη Εὐτ.

— Ὅχι δὴ καὶ ἔτσι. Μπορεῖτε φρονῶ μὲ περισσότεραν ἐπιφύλαξιν.

* Καὶ σεῖς φίλτατε κ. Ἐπ. Σ. πῶς πηγαίνουσι αἱ σχέσεις μὲ τὴν διδα Γρ.

— Τὶ λαμπρὸ κορίτσι ἀλήθεια ; ἔ ;

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* Φρονῶ ὅτι μπορεῖτε νὰ εἶσθε κοσμιώτερος κ' Ὁ.Λ. (Σπάρτην).

— Σημειώσατε δύο τινὰ : ὅτι εἶσθε ξένος καὶ ὅτι αὐτοὶ οἱ Σπαρτιάται δὲν χωρατεύουν.

* Ἐξακολουθεῖς νὰ περνᾶς τακτικὰ ἀπὸ τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλείου ἀγαπητέ μου κ. Ν. Κρ. ; (Λάρισσαν).

— Ἐχω μάθει ὅμως ὅτι δὲν ἀνταγαπᾶσαι, εἶνε ἀληθές ;

* Σὲ ἠνώνησαν ἀγαπητέ μου γυμνασιόπαι κ. Κ. Ξ. (Σπάρτην) ὡς καὶ τοὺς περιπάτους σου.

— Σοῦ ἔχει πάρει τὰ μυαλὰ ἡ Δις Ἰρ.

— Εἶνε λαμπρὰ κοπέλλα, ἀλλὰ γιὰ πῆς μου ἀνταποκρίνεται ;

* Καὶ σεῖς μαμζελ Α. (Σπάρτην) ἔχετε τρελλάνει ὅλους τοὺς γυμνασιόπαιδας αὐτοῦ.

— Λυπηθῆτε τους, ἂν καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ζύλο ποῦ τοὺς λείπει ἀφοῦ δὲν συλλογίζονται ὅτι τώρα πλησιάζουν αἱ ἐξετάσεις. Τὰ κακόπαιδα.

* Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες δεσποινὶς Πν. Κ. (Βόλον ὁδὸς Ε.) μὲ τοὺς τρεῖς ἐκείνους νεανίας ;

— Μὲ τὸν μικρότερον μάλιστα ἔμαθα εἶσθε στενότατα συνδεδεμένοι.

— Δὲν σᾶς κατηγορῶ καθόλου ἀλλὰ σᾶς ἔμαθε ὁ κόσμος κοπέλλα μου.

* Καὶ σὺ φίλτατε κ. Π. Μ. (Ἰτέαν) εἶσαι σωστός διαβολοἀνθρώπος. Πῶς διάβολο τὰ καταφέρνεις καὶ ξεγλυστράς ἀπὸ τὴν κ. Ευ.

* Ἄχ ἔρω ἀνίκατε μάχαν καὶ δίκας ὠραία μου δεσποινὶς Θ. (Σπάρτην).

— Γιατί ὅμως νὰ σᾶς κατηγορήσω ; Εἶσθε κόρη μὲ τόσα προτερήματα ὥστε κάθε κακὸς δὲν μπορεῖ νὰ πῆ τίποτε γιὰ σᾶς.

* Τὶ κακὸ ποῦ εἶνε αὐτὸ τὸ τραπέζακι ὅταν προσφητεύει ὄχι εὐχάριστα κ. Γ. Π. (Σπάρτην).

— Μὰ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν σὲ ἀγαπᾶ ἡ Ε ;

* Ἀδικα, ἀδικα πηγαίνουσι οἱ κόποι σου κ. κ. Γ. Μ. καὶ Χ. Κ.

— Φροντίσατε ὅμως. Ἴσως κᾶτι πετύχετε.

* Καλὴ μου κοπέλλα Ἐλένη Ν. Σ. (Βόλον) τᾶψησες τέλος πάντων μὲ τὸν κ. Δημ. Κ.

— Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην. Σὺ μπορεῖς νὰ τοῦ κάμῃς πολλὰς εὐ-κολίας.

* Διατί φίλτατε Ἀλέκο (Λευκάδα) εἶσαι τόσω κακός ;

— Ἦ διαγωγή πρὸς τὴν διδα Οὐ. φρονῶ ὅτι δὲν εἶνε πρέπουσα.

* Πῶς πάει ὁ ἔρω κ. Χ. Κ. (Γαλαξείδιον) μὲ τὴν ὑπηρετρίαν, τὴν Ταχ.

* Σὺ δὲ φίλτατε κουρεῖ τῆς Σεβίλλης κ. Α. Σ. πῶς πάει τὸ φλέρτ μὲ τὴν ἀπέναντί σου ;

* Λοιπὸν μὲ τὴν Αἰμιλίαν ἀγαπητέ μου κ. Γ. (Σῦρον).

— Δὲν σὲ κατηγορῶ διότι ἐπιχειρεῖς φίλτατε, ἀλλὰ μάθε ὅτι δὲν ἔχεις τὸν ἀριθμὸν 1.

* Καὶ σὺ βρὲ παιδί μου Δημητράκη (Σῦρον) δὲν βρίσκεις καταλληλότερον μέρος διὰ τὰ ραντεβού σου ;

— Δὲν ξεύρεις ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζει ἡ Ἐλένη ἢ ὁποῖα δὲν χωρατεύει καθόλου ;

* Δὲν κάμνετε ἄσχημα νὰ πειράζετε ἐκείνους ποῦ περνοῦν ἀπὸ τὸ σπήτι σας ὠραῖες μου μὲ τὰ μαῦρα Κικὴ καὶ Α. (Σῦρον).

* Ἐρωτευμένο μου ναυτόπουλο κ. Α. Κ. Μ. (Πάτρας) τόσῳ πολὺ λοιπὸν εἶσαι ἐρωτευμένος μὲ τὴν Κ. Κ. ;

— Καὶ περνᾶς τόσῳ συχνὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν Ὀλγας.

— Φοβούμαι πολὺ ἀγαπητόν μου, μήπως σὲ κοροϊδεύει.

* Τὸ παρακάμνεις μανθάνω φίλτατε Δημητράκη (Σῦρον) μὲ τὴν διδα Ρῆ.

— Πρόσεξε διότι νομίζω πῶς σὲ κοροϊδεύει.

* Λοιπὸν τὴν ἐφάγατε τὴν χυλόπηττα φίλτατε Ντ. καὶ 18 (Κόρινθος). Ἐ ;

* Πῶς πηγαίνουσι τὰ ραντεβού ὠραία μου διδάσκαλισσα (* Ἄργος) ;

* Καλὴ μου δεσποινὶς Α. (Φιλιατρά) ὄχι τόσον ἐλεύθερον ὁ λαϊμὸς σας παρακαλῶ.

— Πολὺ σκανδαλίζετε τοὺς νέους αὐτοῦ.

* Πῶς πηγαίνουσι οἱ χαριεντισμοὶ κυρία Μ. (Λαμῖαν) μὲ τὸν θεμιστοπόλον ἐκείνον ;

* Ἐ, ἔχει ὁ θεὸς ἀγαπητέ μου κ. Α. Πλ. (Χαλκίδα). Μὴ μοῦ λυπεῖσαι διὰ τὴν Τ. Μ.

— Τὶ νὰ γείνη καὶ ἡ χυλόπηττες διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶνε.

* Μὲ τὰ στενά σου αὐτὰ πανταλόνια φίλε Μιχαλάκη Μ. (Κέρκυραν) θὰ γίνῃς πολὺ ἄσχημος.

— Καὶ ὕστερα δὲν θὰ σὲ θείῃ ἡ δις Τσ.

* Au revoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μὲ χίλια φιλιὰ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

EKEINH. — Διατί, φίλε μου, τόσον βιαστικός ; θὰ ἔχετε βεβαίως σπουδαίαν ἐργασίαν.

EKEINOS. — Ἐὰν θέλετε, δεσποινὶς δύνασθε νὰ μὲ ἀκολοθησέτε. Θὰ περάσωμεν ὠραία, διότι πηγαίνομε νὰ ἀπολαύσομε τὴν ὠραίαν ΜΠΥΡΑΝ καὶ τοὺς ὠραίους μεξέδες εἰς τὴν πεφημισμένην μύρραν τοῦ κυρίου Γ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀμπελοκήπων παρὰ τὴν διασταύρωσιν τοῦ ἱπποδρομίου.

EKEINH. — Μὰ καὶ μὲνε Γεώργιο πῶς ἄλλες εἶσαι ; Ἐγὼ σὲ ἐγγνώρισα γέρο μὲ ἄσπρα μαλιὰ καὶ τώρα σὲ βλέπω αἰφνιδικῶς μὲ κατάμυρα, πῶς συμβαίνει τοῦτο ; διὰ νὰ μεταβληθῶ καὶ ἐγὼ εἰς νέαν.

EKEINOS. — Τότε μόνον δύνασαι νὰ μεταβληθῆς ; ὁποῖαν ἀγοράσῃς τὴν μόνην διὰ τὰ μαλλιά βαφῆν τὴν ὁποῖαν ἐδρίσκεις εἰς τὸ μοναδικὸν κατάστημα τοῦ BON-MARCHE 102 ὁδὸς Σταδίου καὶ ἄπαντα τὰ εἶδη τοῦ γυναικείου καλλωπισμοῦ, τοῦ ὁποίου διευθυντῆς εἶνε ὁ κ. Ν. Σαρσέντος.

EKEINH. — Τὶ ὠραῖος ποῦ εἶσαι σήμερον, φίλε μου. Θὰ τὸ εἶχα καύχημα ἂν μὲ συνώδειες ὀλίγον μὲ τοιοῦτον κουστοῦμι τὸ ὁποῖον εἶνε χυτὸ ἐπάνω σου, καὶ πρὸ πάντων τὸ πανταλόνι κινεῖ τὴν περιέργειαν ὅλων τῶν περιπατητῶν.

EKEINOS. — Εὐχάριστος δεσποινὶς σὰς συνοδεῦν ὀφείλω συγχρόνως χάριτας εἰς τὸν ἄπτην μου κ. Σα μ π ρ ὶ α ο ν ὑπὸ τὸ Ἀροᾶκειον ἄφ' οὗ ἡ ἐνδυμασία του ἐγενεῖν ἀφορμὴ νὰ μὲ θανατώσῃτε σήμερον.

ΤΡΕΞΑΤΕ ΟΛΟΙ

Εἰς τὴν ὠραιότεραν μύρραν τῶν Ἀθηνῶν **“ΗΛΤΣΙΑ”**.

Ἐκεῖ ἐδρίσκειτε τὸν πεφημισμένον ζῦθον τοῦ Κλωναρίδου, αἰθουσαν δι' ὀμίλους καὶ οἰκογενείας καὶ ὑπηρεσίαν τελείαν καὶ πρόθυμον.

Τὰ ἐκλεκτότερα σιγαρέττα, ὅλα τὰ γαλλικὰ καὶ ἐλληνικὰ φύλλα, τὰ ἐδρίσκειτε εἰς τοῦ κ. Χ λ ι β ε ρ η. Εἰς τὸ κ ι ὀ σ κ ι τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Κὰρτ-Ποστὰλ.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΚΑΙΤΕ ©

Νέοι Διδυμίς ... α α γ ω ν ε ς !